

Eitt pedagogiskt kreftsentur

ella miðstöð fyri lærarar, sum ikki tíma at undirvísa?

Landsverkfrøðingur kann ikki samarbeiða við Fiskirannsóknarstovuna, Heilsufrøðiligu Starvsstovuna og Fróðskaparsetrið. Úrslitið er, at danir gera kanningar, sum føroyingar gjalda dupult fyri. Men vit eru so ríkir, at vit kunnu spæla idiot, og vit gera sanniliga ikki annað.

M.a. hett skrivur Jens Dalsgaard, skrivari í Føroya

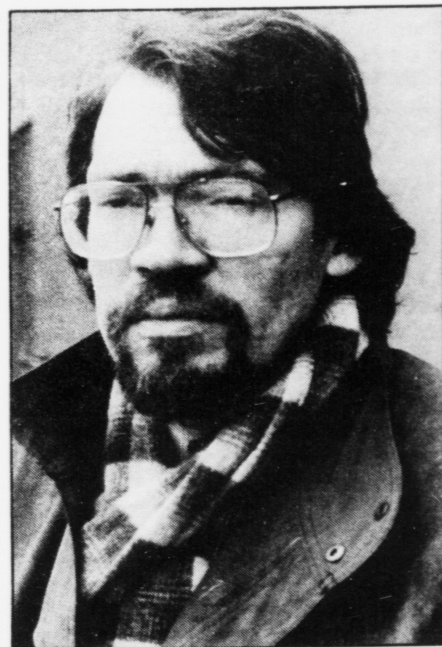
Kommunufelag, í »Sjónarmið« í dag.

Hann heldur, at bæði landsstýrið og tingmenn eiga at leggja seg meira eftir at leggja almennar stovnar út á bygd og vísir við hesum til landsmiðstöð fyri undirvísingarmóp, sum liggur á tingborði og skal liggja í Havn.

Hann skrivur:

sjónarmið

Jens Dalsgaard, skrivari í Føroya Kommunufelag, skrivur



tíðindablaðið
sosialurin

Nr. 16 • hósdagur 14. februar 1985 58. ár • kr. 5.

Bert 20 minuttir — og lagið var liðugt

— m.a. um hvussu lagið til «Dyrd á vík og víg» varð til, sigur Gunnar Mikkelsen í prótinum vit hava havt við tónaskaldin í samband við at hann fylti 80 ár í gjár

Bekkaðen

Landsverkfrøðingurin undir sjóneyku!

Landsverkfrøðingurin boðsendi dønnum sum gjørdur óbrúkiligar kanningar av dálking

Landsverkfrøðingstovnurin kann koma at gera bæði umhvørvi og alivinnuni stóran skaða sleppur hann at halda fram at hava stýringina á heimum málski. Hetta sigur Bogi Hansen, havfrøðingur á Fiskirannsóknarstovuni í samrøðu við Sosialin.

Danski stovnurin VKI sigur, at vit kunnu tvífalda alingina á Skálafjørðinum. Bogi Hansen sigur: — Gevði ikki nýggi alivirki á Skálafjørðinum, tað kann færa til eina vanlukku.

VKI gjørdi eisini kanningar í sambandi við Vatnorkutýðing SEV's.

Síða 8 og 9

Í samband við viðgerðina á tingi um undirvísingaramóp varð kommunufelagið lagt undir saman við Fólkaflókkinum at leggja fót fyri málið.

Jóannes Dalsgaard spyr, hví ikki kommunufelagið er komið fyrr við uppskotinum um at leggja stovnin uttan fyri Havnina.

Til hetta er at siga, at felagið síðani 1984 hevur roynt at ávirka bæði landsstýrið og tingmenn til at fáa teir at flyta stovnar út um høvuðsstaðin. Um tað er so, at kommunufelagið skal siga, hvar stovnurin skal vera, hvørja ferð ein nýggjur stovnur kemur, so eru vit eisini noyddir til at flyta til Havnar.

Kortini koma vit ongantíð longri enn, at vit fáa at vita, at tað er møguligt at leggja onkran annan stovn úti á bygd, men júst hesin stovnur talan er um liggur best í Havn, tí alt annað alment er í Havn. Um stovnurin ikki skal vera í Havn, hvar skal hann so vera?

Landsmiðstöðin fyri undirvís-

ingaramóp liggur best í Havn, tí flestu skúlarnir liggja í Havn.

Landsmiðstöðin hoyrir organiskt saman við Landsskúlafrýsitingini, ið eisini er í Havn, tí øll onnur undirvísing er í Havn.

Um ein nýggjur skúli skal setast á stovn, so má hann eisini vera í Havn, tí har eru júst bæði landsskúlafrýsiting, landsmiðstöð fyri undirvísingaramóp, allir aðrir skúlar og allir lærarar, sum ikki tíma at undirvísa.

Einaferð má ringurin verða brotin og hóskandi kundi verið at gjørt tað nú.

Men tað letur seg ikki gera. Í seinastu løtu fingur Jóannes Dalsgaard og Eilíf Samuelsen gjørt stovnin um frá einum savni av undirvísingartilfari til eina pedagogiska kraftstöð, ið fyllt við lærarum, sum ikki tíma at undirvísa, skal senda kraft út til teir lærarar, sum enn tíma at undirvísa. Eitt satt undurverk. Tilíki undur kunnu ikki vera hvar sum helst. Hetta verður ein av teimum stóru

turistattraktiónum, sum ikki hava sín líka í verðini.

Hvussu virka stovnarnir í Havn?

Tað er lægið, at hvørki landsstýrið ella lögtingið hava kannað, hvussu hesir stovnarnir, sum organiskt hoyra saman og liggja í Havn, virka ella rættari ikki virka.

Vit hava nógv góð dømi.

Strandfaraskip Landsins og Bygdaleiðir hoyra organiskt saman. Báðir stovnar fáast við flutning av ferðafólki, báðir koyra við undirskoti, báðir fáa undirskotið úr sama lumma, skattaborgarans.

Sjálvandi kann tað ikki vera ein stovnur, tí har eru tveir mans, sum báðir vilja vera stjórar, men sum ikki kunnu ganga um einar dyr. Hvat ger landsstýrið? Jú, teir gera bara tveir stovnar við hvør sínum stjóra, sum ikki gera annað enn at mótarbeiða hvørjum øðrum. At hetta gongur út yvir tey, sum skulu hava tænastrurnar, hevur einki at siga. Bara stjórnarnir fáa loyvi til at kriggjast, so er alt í lagi.

Útvarpið og sjónvarpið eru stovnar sum organiskt hoyra saman, kortini hava stovnarnir einki annað við hvønn annan at gera, enn at royna at oyðileggja hvør fyri øðrum og skattaborgarin rindar.

Landsverkfrøðingurin kann ikki samarbeiða við Fiskirannsóknarstovuna, Heilsufrøðiligu Starvsstovuna og Fróðskaparsetrinum. Úrslitið er, at danir gera kanningar, sum føroyingar gjalda dupult fyri. Men vit eru so ríkir, at vit kunnu spæla idiot, og vit gera sanniliga ikki annað.

Landsverkfrøðingurin og Matrikulstovan kunnu ikki arbeiða saman um at gera kort. Heldur skulu danir gera tað enn at tveir føroyskir stovnar, sum organiskt hoyra saman við hinum, gera

arbeiðið.

Seinasta stovnsstríðið er júst við at taka seg upp millum landsdjóralæknag og Aliráðið.

Hetta var bara eitt stutt yvirlikt yvir teir stovnar sum organiskt hoyra saman og helst virka eftir ætlan.

At teir eru yvirmannaðir og tænaastuððið er í botni, ger heldur einki. Vit gera bara ein stovn afturat í staðin, sum heldur ikki virkar.

Sum rosina í pylsuendanum.

Samstundis sum landsstýrið steðgar Klaksvíkar kommunu í at byggja eina farmahøll á havnaøkkinum í Klaksvík, skal sama stýrið keypa bygning til umsiting á einum idnaðarøki í Havn. Ein spyr seg sjálfan, um býarskipanarlógin einans er galdandi fyri bygdinar.

Jens Dalsgaard, skrivari í Føroya Kommunufelag